

Llegeix el següent text i després fes els següents exercicis:

- a) Digues quina és la TESI i on apareix.
- b) Digues quins són els ARGUMENTS emprats per defensar la tesi formulada. On apareixen?
- c) El text arriba a alguna CONCLUSIÓ? QUINA? On apareix?
- d) Quina estructura s'ha seguit en aquest text argumentatiu?

Escepticisme sobre l'adopció de mesures

Mal clima a Kyoto

La cimera del canvi climàtic ha començat a Kyoto amb mals auguris, enllaçant amb la sensació de fracàs que van suposar en l'orde pràctic les reunions anteriors de Rio de Janeiro i Berlín. L'objectiu de reduir l'emissió de gasos perjudicials que desequilibren el clima i degraden la vida continua sent torpedinat suïcidament pels països que a curt termini se'n beneficien econòmicament. Per això totes les quinieles apunten que el diòxid de carboni (CO₂) sortirà viu d'aquesta conferència.

Com en altres fòrums, les postures estan enfrontades. Els Estats Units, causants de gairebé la quarta part dels gasos perjudicials malgrat que només tenen el 4% de la població mundial, es neguen a pactar una reducció de la seva agressió ecològica o fan la trampa de condicionar-la al fet que tots els altres països ho facin, incloent-hi les nacions subdesenvolupades, poc capacitades per pagar les costoses solucions alternatives. La Unió Europea busca una solució de compromís, intenta aconseguir un tracte de favor per als països *ventafocs* (com Espanya, Grècia i Portugal) i demana que puguin augmentar les baixes emissions gasoses actuals fins a arribar als nivells d'altres estat, com Dinamarca. Espanya hauria de ser més valenta i compromesa, i no anar per aquest camí.

Està científicament acceptat que aquests gasos poden ser catastròfics per al planeta. Però, mentre el desastre no sigui molt més perceptible, els interessos econòmics particulars saben frenar amb argücies qualsevol solució consensuada. Per això la cimera de Kyoto corre el risc d'acabar com molts altres fòrums: amb una declaració de bones intencions que ajorni sense data la consecució d'un compromís ferm que estigui assumit pels països rics, que continuen sent els qui posen més en perill les condicions de vida de la Terra.

El Periódico, 2 de desembre de 1997